

صبح همگی بخیر،
امروز پاستور تیم درباره‌ی کتاب رومیان برای ما موعظه خواهد کرد.
آمین که برکت گیریم
رومیان ۱۲: ۹-۱۲ بشارت فیض خدا - محبت به دیگران

یکشنبه ۴ ژوئن ۲۰۲۳

مقدمه: به نظر شما سخت ترین چیز در مورد مسیحی بودن چیست؟ (بحث)

نویسنده‌ای به اسم سی‌اس لوئیس زمانی گفت که مشکل او بخش‌هایی از کتاب مقدس نیست که او متوجه نشده است، بلکه بزرگترین مشکلات او قسمت‌هایی از کتاب مقدس بود که او متوجه شده بود.

امروز ما نه تنها یک، بلکه دو مسئله دشوار در مورد مسیحی بودن داریم، زیرا نظر کتاب مقدس در مورد هر دوی آنها بسیار واضح است. اولین مورد این است: به خانواده خود (کلیسا) عشق بورزید همانطور که شخصی یک بار گفت: "زندگی با مقدسین بلندمرتبه افتخار است، اما زندگی با مقدسین فرودست داستان دیگری است!" دومین چیز واضح و دشوار او این است: دشمنان خود را دوست بدارید.

بحث اصلی: دوست داشتن دشمنان دشوار است؟ بله. اما غیر ممکن؟ نه، پس نیازی به ناامیدی نیست. نیازی به از دست دادن امید نیست. نیازی نیست برای پیروی از عیسی به رویکرد ناامیدانه‌ی به هر حال من شکست میخورم» راضی باشید»
شخصی که محبت و رحمت شگفت‌انگیز خدا را از طریق عیسی و تمام کارهایی که او انجام داده است دریافت کرده است (باب‌های ۱-۷)، و عطای روح القدس را در قلب و زندگی خود دریافت کرده است (باب ۸)، شخص جدیدی است که آزاد شده است تا خدا را به شیوه‌ای جدید و شگفت‌انگیز پرستش کند. به رومیان ۱۲: ۱-۲ نگاه کنید (بخوانید)

این عبادت زنده و فداکارانه، شامل محبت به خانواده خدا و دشمنانمان با عشقی است که در آیه ۹ توضیح داده شده است، "بگذارید عشق واقعی باشد." ما گاهی اوقات می‌گوییم "عشق کور است" اما عشق واقعی یا غیر ریاکارانه، تشخیص دهنده درست و نادرست است، از شر متنفر است و خوبی را تا جایی که می‌تواند محکم نگه می‌دارد، آیه ۹

۱. به خانواده خود عشق بورزید (۱۰-۱۳ و ۱۵-۱۶): آیه ۱۰ نحوه رفتار خانواده کلیسا با یکدیگر را توصیف می‌کند، آیه ۱۰ را بخوانید. والدین اغلب چیزهایی را در مورد بچه‌ها تحمل می‌کنند که سایر افراد (عادی!) نمی‌توانند تحمل کنند یا با آنها کنار بیایند. این نوع از خودگذشتگی است که در خانواده کلیسا مورد نیاز است. در واقع، آیه ۱۰ در ادامه می‌گوید عزت و برتری چیزهایی هستند که ما به طور طبیعی برای خودمان جستجو می‌کنیم، نه دیگران. چه کسی دعا می‌کند: «خدا کند، شخص دیگری انتخاب شود و من کنار گذاشته شوم؟ خدا کند آن شخص مورد ستایش قرار گیرد زیرا من آدم بی‌توجهی هستم؟» اما با توجه به محبت و رحمت خداوند نسبت به ما، می‌توانیم این نگرش معجزه‌آسا را داشته باشیم

آیه ۱۱ را بخوانید. این روزها تعصب مذهبی به عنوان یک چیز خطرناک تلقی می شود. ما نسبت به هر چیزی که شبیه بنیادگرایی دینی به نظر می رسد بسیار حساس و منفی هستیم. اما وقتی متوجه می شویم که خدا در عیسی چه کاری برای ما انجام داده است - وقتی به رومیان ۳: ۲۳ ایمان می آوریم، چه کسی می تواند خودداری کند و کاملاً سرسختانه خود را به خداوند و محبت به خانواده ای که او ما را به آن آورده است نسپارد؟ «همه گناه کرده اند و از جلال خدا کوتاه آمده اند، اما به وسیله فیض او به عنوان هدیه، از طریق فدیهای که در عیسی مسیح است عادل شمرده می شوند.» (رومیان ۲: ۲۳-۲۴) پنهان کردن شور و شوق مذهبی مانند این است که تمام عمر خود طرفدار یک تیم ورزشی باشید و آن تیم جام جهانی را برده باشد اما شما تشویق نکنید

آیه ۱۲ را بخوانید. یکی از راههایی که ما عشق خود را به دیگران نشان می دهیم این است که وقتی آنها صبر ما را آزمایش می کنند، صبر کنیم! و امید مسیحی آن چیزی است که ما را قادر می سازد که استقامت کنیم، همانطور که رومیان ۸ می گوید: «زیرا من فکر می کنم که مصائب این زمان کنونی ارزش مقایسه با جلالی را ندارند که قرار است بر ما آشکار شود... زیرا مطمئن هستم که نه مرگ و نه زندگی، نه فرشتگان، نه فرمانروایان، نه چیزهای حاضر و نه چیزهای آینده، نه قدرت ها، نه پستی ها و بلندی ها، و نه هیچ چیز دیگری در تمام آفرینش، نمی توانند ما را از محبت خدا در خداوند - ما عیسی مسیح جدا کنند.» (۸: ۱۸، ۳۸-۳۹). البته من صبورانه و با دعا استقامت خواهم کرد

آیه ۱۳ را بخوانید. تأمین نیازهای نیازمندان، آنچه ما در این کلیسا آن را «خدمات رحمت» می نامیم، و در کتاب مقدس به معنای تأمین فقرا، یتیمان، سالخوردهگان، بیماران، زندانیان، پناهجویان و پناهندگان است، در اصل وظیفه یک دولت خوب است، اما در درجه اول وظیفه کلیسای دوستدار خانواده خداست. عبارت "مهمان نوازی کنید" به معنای واقعی کلمه یعنی "عشق به غریبه ها!" در دنیایی که به ما می گوید شبکه سازی کنیم و دوستان مهم و تأثیرگذار داشته باشیم، خانواده خدا با توجه به رحمت خدا به دنبال کسانی هستند که نمی توانند چیزی به ما بدهند و از آنها استقبال می کند

در یک لحظه ما عشای ربانی را به اشتراک خواهیم گذاشت و بیان خواهیم کرد که یکی هستیم. به اطراف سالن نگاه کنید! ما یک بدن هستیم، خانواده خدا، که با مرگ عیسی برای ما گرد هم آمده است. ما تقسیم نشده ایم. ما یکی هستیم و اتحاد خود را با عشق به یکدیگر ابراز می کنیم و مرگ و قربانی شدن عیسی بهترین نمونه از نحوه رفتار عاشقانه ما با یکدیگر است

من این کلمات را دعا خواهم کرد: "پدر مهربان، ما را بشنو، ما با فروتنی دعا می کنیم، همانطور که این نان را می خوریم و این شراب را به یاد رنج و مرگ مسیح می نوشیم، باشد که مانند او باشیم و واقعاً یکدیگر را دوست داشته باشیم و به یکدیگر خدمت کنیم، همانطور که مسیح با مرگ بر صلیب به ما خدمت کرد." امروز، هنگام برگزاری عشای ربانی، فرهنگ کلیسایی را بیان می کنیم. آیات ۱۵-۱۶ را بخوانید

۲. به دشمنان خود عشق بورزید (۱۴: ۱۷-۲۱): طبیعی ترین کار این است که دشمنان خود را نفرین کنید اما آیه ۱۴ چیز دیگری می گوید. "برکت" به معنای واقعی کلمه "خوب صحبت کردن با آنها" است. انجام این کار معجزه آسا است، اینطور نیست؟ اما باز هم، این نه تنها برای مسیحیان ممکن است، بلکه ضروری است. «به رحمت خدا» ما می توانیم و باید! رومیان ۵-۸ می گوید خدا عشق خود را به ما نشان می دهد که وقتی ما هنوز گناهکار (دشمنان خدا) بودیم، مسیح برای ما»

مرد. خدا با ما یعنی با دشمنانش اینگونه رفتار کرده است، ما اینگونه هستیم و اینگونه زندگی می‌کنیم!

آیات ۱۷-۱۸ در مورد دوست داشتن دشمنان ما در عمل است. یک بار از آبراهام لینکلن پرسیدند که چرا در پایان جنگ داخلی آمریکا دشمنان خود را عفو کرد، "آقای رئیس جمهور، آیا نمی‌خواهید دشمنان خود را نابود کنید؟" که او پاسخ داد: "آیا وقتی آنها را دوست خود می‌کنم این کار را نمی‌کنم؟"

اما دلیل دیگری نیز برای انتقام نگرفتن در آیه ۱۹ وجود دارد. انتقام کار خداست، و در شرح وظایف اوست نه ما. انتقام گرفتن یعنی در نقش خدا فرو رفتن و این بت پرستی است. خداوند هرگز با بت پرستان مهربانی نمی‌کند. هشدار برای دفعه بعد که با کسی که به ما آسیب رسانده عصبانی "هستیم: از ۱ تا ۱۰ بشمارید و وقتی به عدد ۳ رسیدید بپرسید: "وظیفه انتقام گرفتن از آن کیست؟"، وقتی به ۶ رسیدید به یاد داشته باشید که "انتقام بت پرستی است." و هنگامی که به عدد ۹ رسیدید بپرسید: "نظر خدا در مورد بت پرستان چیست؟" و وقتی به ۱۰ رسیدید با خود بگویید: "من اجازه نخواهم داد که خدا خدا باشد"

ما می‌توانیم همه چیز را به خدا بسپاریم. او قضاوت خواهد کرد و حتی از سیستم حقوقی و دادگاه‌های حقوقی برای اجرای عدالت استفاده می‌کند. ۱۳: ۴-۵. همه اینها به این معنی است که به جای انتقام از دشمنانمان، می‌توانیم برعکس عمل کنیم و حتی جرأت کنیم به تامین نیازهای آنها فکر کنیم آیه ۲۰. به نظر می‌رسد که ما تشویق می‌شویم تا کمی مهربانی کوتاه مدت نشان دهیم به این امید که در دراز مدت، سر دشمنانمان را به سنگ بکوبیم! اما این عشق ریاکارانه خواهد بود و ما به عشق واقعی فراخوانده شده ایم، آیه ۹

انباشتن زغال‌های سوزان استعاره‌ای از قضاوت در عهد عتیق است (به امثال و مزامیر مراجعه کنید). آنچه در اینجا گفته می‌شود این است که با نیکی کردن به دشمنان خود، اراده خیر خدا را نسبت به آنها نشان دهیم - رحمتی که از خود خداوند دریافت کرده ایم. اگر آنها پاسخ ندهند، خشم و قضاوت خدا را بر خود ذخیره می‌کنند. اما بیایید شفاف باشیم. قضاوت آنها دلیل مهربانی ما نیست. ما دشمنان خود را دوست داریم زیرا خداوند در زمانی که ما دشمن او بودیم به ما رحم کرده است. و! دعای ما این است که دشمنان ما خودشان به رحمت خدا پاسخ دهند نتیجه: با توجه به رحمت خداوند، همه روابط ما تغییر می‌کند، آیه ۲۱ را بخوانید